

משנה סנהדרין פרק ה

Mishnah Sanhedrin, chapter 5

(1) They [the judges] would examine them with seven [*hakirot*] investigative questions: In which [seven-year] *shemittah* cycle [did this occur]? In which year? In which month? On which day of the month? On which day [of the week]? At what hour [of the day]? At what place? Rabbi Yose says: [they were only asked:] On which day [of the week]? At what hour? At what place? [This would pin down the witnesses to a specific period of time thus, allowing their testimony to be refuted, if others were to testify that during that period of time, the supposed witnesses were seen at another location. They were further asked:] did you know him? Did you warn him? And where one commits idolatry, [the witnesses are also asked:] What did he worship? And how did he worship?

(2) Whoever is more exhaustive in the cross-examinations [*bedikot*] is more praiseworthy. It once happened that [Rabbi Yohanan] ben Zakkai cross-examined [the witnesses who testified to a murder under a fig tree] regarding the [appearance of the] fig stems. What is the difference between *hakirot* and *bedikot*? Regarding *hakirot* [the seven questions in the Mishnah above pinpointing the where and when], if one [of the witnesses] answers: I do not

רבנו עובדיה מברטנורא

א היו בודקין אותן. אחר שאיימו עליהן היו בודקין אותן בשבע חקירות כנגד שבעה לשונות שנאמרו במקרא בחייבי מיתות בית דין, ודרשת. וחקרת ושאלת היטב (דברים יג) הרי כאן שלשה. ושאלת אינו מן המנין שממנו למדנו בדיקות ובמקום אחר הוא אומר (שם יז) והוגד לך ושמעת ודרשת היטב יש כאן שנים אחרים. הרי לך חמשה. ובמקום אחר אומר (שם יט) ודרשו השופטים היטב שנים אחרים הרי כאן שבעה: **באיזו שבוע**, של יובל; **באיזו שנה**, של שבוע; **באיזה יום**, של שבת; **באיזו שעה**, של יום. שכל שבע חקירות הללו מביאות אותן ליד הזמה. ושוא אֵין עדים להזימן לכל היום. ויש עדים להזימן לאותה שעה: **ר' יוסי אומר**, אֵין צריך אלא שלשה חקירות. באיזו יום באיזה שעה. באיזו מקום. ואֵין הלכה כרבי יוסי אלא אפילו אומר העדים אתמול הרגו. בודקין אותן בשבע חקירות כדי שתטרף דעתן עליהן ויודו אם יש פסול בעדותן; **מכירין אתם אותו**, ההרוג. שמא עו"ג הוא וזו אינה מן החקירות שמביאות לידי הזמה אלא בשאר בדיקות שאינן אלא לעשות העדות מוכחשת שמא לא יאמר האחד כדברי חברו. והוא וְהן יהיו פטורים: **את מי עבר**, לפטור.

know, their testimony is void [since he cannot be refuted by *hazamah* regarding that point and any testimony which is not liable to *hazamah* is void (Makot 1:4)]. However, regarding *bedikot* [secondary questions by which one compares the testimony of the witnesses], if one answers: I do not know, or even if both say: We do not know, their evidence is valid. But if they [the witnesses] contradict one another, regardless of whether in the

hakiroth or the *bedikot*, their evidence is void.

(3) If one [witness] testifies, [It happened] on [Tuesday] the second of the month, and the other says, [it happened] on [Tuesday] the third of the month, their evidence is valid, for one is aware of the intercalation of the month, while the other is not aware of it [however, after the fifteenth of the month, when people are surely aware whether or not the month had been intercalated, this would be considered contradictory and would void the testimony]. If, however, one says, on the third, and the other says, on the fifth, [we do not say that one was unaware that the last two months were intercalated; even regarding the first month we only do so until the fifteenth of the month and therefore] their testimony is void. If one testifies, [It happened during] the second hour [of the day] while the other testifies [it happened during] the third hour, their evidence is valid. But if one says, at three, and the other says, at five, their testimony [is considered

רבנו עובדיה מברטנורא

או למרקוליס: ובמה עבר. בזבוח. או בהשתחוויה: **ב** בן זכאי. ר' יוחנן בן זכאי. ותלמיד דן לפני רבו היה באותו שעה. לכך קוראו בן זכאי: בעוקצי תאנים. שהיו מעידים עליו שהרגו תחת התאנה. ובדק בן זכאי תאניה זו עוקציה דקים או גסים. עוקץ ענב הפרי מקום חבורו לאילן: אמר אחד איני יודע עדותן בטלה. דשוב אי אתה יכול להזימן באותה חקירה. וכל זמן שאי אפשר לקיים תורת הזמה באחד מן העדים. כל העדות בטלה ואפילו הן מאה. דאין העדים נעשים וזממים עד שיזומו כולן: בדיקות. אפילו אמרו כולן אין אנו יודעים. מצות הזמה ראויה להתקיים. דאין הזמה תלויה אלא בחקירה לומר עמנו הייתם באותה שעה במקום אחר: עדותן בטלה. כל עדותן בטלה שבגמ' הוא ודן פטורי: **ג** שזה יודע בעבורו של חרש. זה שאמר בשני ידע שהחדש שעבר מלא היה ויום ראשון של חדש שהוא יום ל' מחדש שעבר היה ודוקא עד חצי החדש אבל מחצי החדש ואילך

יודע, עדותן בטלה. בדיקות, אחד אומר איני יודע ואפילו שנים אומרים אין אנו יודעין, עדותן קיימת. אחד חקירות ואחד בדיקות, בזמן שמכחישין זה את זה, עדותן בטלה: **ג** אחד אומר בשנים בחדש ואחד אומר בשלושה בחדש, עדותן קיימת, שזה יודע בעבורו של חדש וזה אינו יודע בעבורו של חדש. אחד אומר בשלושה ואחד אומר בחמשה, עדותן בטלה. אחד אומר בשתי שעות ואחד אומר בשלש שעות, עדותן קיימת. אחד אומר בשלש ואחד אומר בחמש,

contradictory and] is void. Rabbi Yehudah [argues and] says: [One can make a mistake of two hours, as well, and their evidence is still] valid. But, if one says, at five, and the other says, at seven, [even Rabbi Yehudah agrees that] their evidence is invalid, for at five, the sun is to the east, while at seven, the sun is to the west.

(4) After this, the second [witness] is admitted and [likewise] examined. If their testimonies correspond, they [the judges] open [the proceedings with arguments] in favor [of the accused]. If one of the witnesses says, I have something to say in his favor; or one of the disciples says, I have an argument against him, he is silenced. But if one of the disciples (see Mishnah above 4:4) says, I have an argument in his favor, he is brought up and seated with them, and does not descend from there all that day [even if there is no substance to his argument. If he would be forced to descend, this would embarrass him and discourage finding arguments in favor of the defendant]. If there is substance to his argument, he is heard [and does not descend from there]. And even if he [the accused] himself says, I can present an argument for my acquittal, he is heard, provided that there is substance to his statement.

(5) If they find him not guilty, he is acquitted; if not, they postpone the verdict until the following day. They [the judges] pair off, practicing moderation in food,

רבנו עובדיה מברטנורא

עדותן בטלה שחוק' אין עובר חצי החדש עד שכל העולם יודעים. מתי קדשו בית דין החדש: ר' יהודה אומר קיימת. דעביד אינש דטעי כולי האי: חמה במזרח. ממקום זריחת החמה עד אמצע הרקיע קרוי מזרח. ומאמצע הרקיע עד מקום השקיעה קרוי מערב: ד נמצאו דבריהם מכוונים. ומעתה צריכין לישא וליתן בדבר: פותחין בזכות. אם לא עברת אל תירא: אומר אחד מן העדים יש לי ללמד עליו זכות. אפילו זכות. וכל שכן חובה משתקים אותו דכתיב (במדבר לה) ועד אחד לא יענה. בין לזכות. בין לחובה: אומר אחד מן התלמידים. היושבים לפני הדיינים יש לי ללמד עליו חובה: משתקין אותו. דכתיב (שם) ועד א' לא יענה בנפש למות. למות הוא דאינו עונה. הא לזכות עונה: אינו יורד משם כל היום. ואפילו שאין ממש בדבריו. אבל יש ממש בדבריו אינו יורד משם

עדותן בטלה. רבי יהודה אומר, קיימת. אחד אומר בַחֲמֵשׁ וְאַחַד אֹמֵר בְּשֵׁבַע, עדותן בטלה, שֶׁבַחֲמֵשׁ חָמָּה בַּמּוֹרָח וּבְשֵׁבַע חָמָּה בַּמְּעֵרָב: ד וְאַחַר כֵּךְ מְכַנְּסִין אֶת הַשְּׁנַי וּבּוֹדְקִין אוֹתוֹ. אִם נִמְצְאוּ דְבָרֵיהֶם מְכוּנִין, פּוֹתְחִין בְּזִכּוֹת. אָמַר אֶחָד מִן הָעֵדִים יֵשׁ לִי לְלַמֵּד עָלָיו זְכוּת, או אֶחָד מִן הַתְּלָמִידִים יֵשׁ לִי לְלַמֵּד עָלָיו חוֹבָה, מְשַׁתְּקִין אוֹתוֹ. אָמַר אֶחָד מִן הַתְּלָמִידִים יֵשׁ לִי לְלַמֵּד [עָלָיו] זְכוּת, מְעַלִּין אוֹתוֹ וּמוֹשִׁיבִין אוֹתוֹ בֵּינֵיהֶן וְלֹא הֵיָּה יוֹרֵד מִשָּׁם כָּל הַיּוֹם כָּלוּ. אִם יֵשׁ מִמֶּשׁ בְּדַבְּרָיו, שׁוֹמְעִין לוֹ. וְאִפְלוּ הוּא אֹמֵר יֵשׁ לִי לְלַמֵּד עַל עֲצָמֵי זְכוּת, שׁוֹמְעִין לוֹ, וּבִלְבַד שִׁישׁ מִמֶּשׁ בְּדַבְּרָיו: ה אִם מְצָאוּ לוֹ זְכוּת, פְּטָרוּהוּ. וְאִם לֹא, מְעַבְרִין דֵּינּוּ לְמַחֵר. הוּוּ

and abstaining totally from wine the entire day, and they [each pair] discuss the case [the rest of the day and] throughout the night. Early the next morning, they assemble in court. He who favors acquittal states, I declared him innocent [yesterday] and stand by my opinion. While he who argued in favor of conviction states, I declared him guilty and stand by my opinion. One who [previously] argued for conviction may now argue for acquittal, but one who [previously] argued for acquittal, may not reverse himself and argue for conviction. If they [didn't remember their previous argument or they] made a mistake [as to their previous vote], the two judicial scribes remind them. If they find him not guilty, they acquit him. If not, they take a vote. If twelve acquit and eleven convict, he is acquitted [since a majority of one is sufficient for acquittal]. If twelve convict and eleven acquit [the necessary majority of two in order to convict does not exist], or even if eleven convict and eleven acquit and one says, I do not know [we don't combine the "I don't know" to those who acquit (Tosfot Yom Tov)], or even if twenty-two acquit or condemn and a single one says, I do not know [this is not considered as participating in the vote and thus the necessary court of twenty-three did not judge this case; as a result, in these three cases] they add judges. Up to what number may be added?

רבנו עובדיה מברטנורא

לעולם: ה' מעבירין אותו למחר. מעבירין את הדין עד למחר משום הלנת הדין: שנים עשר מחייבין. ואחד עשר מוכין. והטייתך לרעה ע"פ אחד ליתא הלכך יוסיפו הדיינים: ואפילו שנים ועשרים מוכין או מחייבין ואחד אומר איני יודע. יוסיפו דיינים. דהאי דאמר איני יודע כמאן דליתיה דמי. ואין דין ד"ג. לא לזכות ולא לחובה. בפחות משלשה ועשרים: שנים שנים. אם נתחלקו השנים שהוסיפו זה לכאן וזה לכאן דאכתי ליכא הטיה לא לטובה ע"פ א' ולא לרעה ע"פ שנים. צריך להוסיף עוד שנים וכן עד שבעים ואחד: עד שיראה אחד מן המחייבים דברי המוכין. דאיכא הטיה לטובה ע"פ אחד. וה"ה אם יראה אחד מן המוכים דברי המחייבים דבשעת גמר דין קיימא לן דאף המלמד זכות יכול ללמד חובה. והאי דלא תני או עד שיראה אחד מן המוכין דברי המחייבין: נתנא אזכות קמהדר:

[They are added] by twos [and if they split their vote and thus, there still is no majority of one to acquit or a majority of two to convict, they continue adding] up to the limit of

seventy-one. If thirty-six acquit and thirty-five convict, he is acquitted. But if thirty-six convict and thirty-five acquit, the two sides debate the case until one of those who convict agrees with the view of those who are for acquittal.

שבעים ואחד. שלשים ושלשה מזכין ושלשים וחמשה מחיבין, וכאי. שלשים ושלשה מחיבין ושלשים וחמשה מזכין, דנין אלו כנגד אלו עד שיראה אחד מן המחיבין דברי המזכין:

eMishnah.com